HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

25 aprilie 2007 *

În cauza T-264/04,

WWF European Policy Programme, cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de doamna R. Haynes, barrister,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnii B. Driessen şi M. Bauer, în calitate de agenţi,

pârât,

susţinut de

Comisia Comunităţilor Europene, reprezentată de doamna E. Montaguti şi de domnul P. Aalto, în calitate de agenţi,

intervenientă,

* Limba de procedură: engleza.

având ca obiect o cerere de anulare a deciziei Consiliului din 30 aprilie 2004 de respingere a accesului solicitat de reclamantă la anumite documente privind reuniunile comitetului Consiliului denumit „comitetul articolul 133" din 19 decembrie 2003,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
(Camera a patra),

compus din domnul H. Legal, președinte, doamna I. Wiszniewska-Białecka și domnul E. Moavero Milanesi, judecători,

grefier: doamna. K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 8 noiembrie 2006,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3,

p. 76), prin care sunt definite principiile, condițiile și limitele dreptului de acces la documentele acestor instituții, adoptat în temeiul articolului 255 CE, prevede următoarele:

„(1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.

[...]

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene."

2 Articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede următoarele:

„(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

(a) interesului public, în ceea ce privește:

— [...]

— [...]

— relațiile internaționale;

— politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru;

(b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

— intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

— [...]

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(3) Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție și referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nicio decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(4) În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

[...]

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă."

3 Articolul 7 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede următoarele:

„(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la

înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția."

4 Decizia 2002/682/CE, Euratom a Consiliului din 22 iulie 2002 de adoptare a regulamentului de procedură al Consiliului (JO L 230, p. 7, denumită în continuare „regulamentul de procedură") prevede, la articolul 19, următoarele:

„(1) [Comitetul Reprezentanților Permanenți (Coreper)] răspunde de pregătirea lucrărilor Consiliului și de îndeplinirea sarcinilor care îi sunt încredințate de Consiliu. În orice caz, acesta asigură consecvența politicilor și acțiunilor Uniunii și veghează la respectarea următoarelor principii și norme:

[...]

(d) normele privind procedura, transparența și calitatea redactării.

[...]

(3) Pot fi constituite comitete sau grupuri de lucru de către sau cu aprobarea Coreper cu scopul de a realiza anumite lucrări pregătitoare sau studii definite în prealabil.

Secretariatul general actualizează și publică lista organelor pregătitoare. Numai comitetele și grupurile de lucru din această listă se pot întruni în calitate de organe pregătitoare ale Consiliului." [traducere neoficială]

5 Conform articolului 21 din regulamentul de procedură:

„Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții din prezentul regulament de procedură, președinția organizează reuniunile diferitelor comitete și grupuri de lucru, astfel încât rapoartele acestora să fie disponibile înainte de reuniunile Coreper în care trebuie analizate.

[...]" [traducere neoficială]

Situația de fapt

6 Prin scrisoarea din 23 februarie 2004, WWF European Policy Programme, asociație fără scop lucrativ de drept belgian, a adresat Consiliului, în temeiul articolului 6 din Regulamentul nr. 1049/2001, o cerere prin care urmărea să obțină accesul la documentele referitoare la primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii membrilor supleanți ai comitetului intitulat „comitetul articolul 133" (denumit în continuare „comitetul") din 19 decembrie 2003. Acest punct se intitula „OMC — Dezvoltare

durabilă și comerț post-Cancun". Informațiile solicitate erau, pe de o parte, documentele pregătitoare și alte informații, comunicate membrilor supleanți ai comitetului de către Comisie cu privire la acest punct de pe ordinea de zi, care includeau, printre altele, potrivit reclamantei, un raport asupra stadiului negocierilor respective, pozițiile adoptate de alte state, evaluările rezultatelor poziției actuale a Uniunii Europene și expunerea unor idei generale referitoare la o nouă strategie și, pe de altă parte, procesele-verbale, rezoluțiile sau recomandările întocmite asupra acestui punct al ordinii de zi ca urmare a reuniunii.

7 După primirea acestei solicitări, Consiliul a consultat, în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001, serviciile competente ale Comisiei și, prin scrisoarea din 17 martie 2004, a formulat un răspuns la solicitarea reclamantei.

8 Cu privire la prima parte a acestei solicitări, Consiliul a indicat, în primul rând, că a fost identificată o notă privind o mare varietate de probleme referitoare la consecințele conferinței de la Cancun, precum și modalitatea în care ar urma să fie abordată problematica în domeniul comerțului cu ocazia negocierilor multilaterale desfășurate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Această notă (denumită în continuare „nota"), purtând numărul MD 578/03, intitulată „Dezvoltare durabilă și comerț post-Cancun", fusese întocmită în atenția comitetului de către serviciile specializate ale Comisiei la 10 decembrie 2003. Consiliul a precizat în continuare că, ținând seama de natura și de conținutul notei, accesul la aceasta trebuia să fie refuzat în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, pe motiv că divulgarea sa ar aduce atingere intereselor comerciale ale Uniunii Europene și ar prejudicia totodată relațiile sale economice cu statele terțe menționate în notă. În sfârșit, Consiliul a refuzat să acorde accesul parțial la notă, motivând că excepțiile menționate mai sus erau aplicabile documentului în integralitatea sa. Cu toate acestea, Consiliul a furnizat reclamantei o comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European denumită „La un an de la conferința mondială asupra dezvoltării durabile: aplicarea în practică a angajamentelor noastre" [COM(2003) 829 final] și anexa la aceasta, reprezentând un document de lucru al Comisiei [SEC(2003) 1471], deja disponibil publicului larg.

9 Cu privire la cea de a doua parte a solicitării reclamantei, Consiliul a indicat faptul că serviciile proprii nu întocmiseră procese-verbale ale reuniunilor membrilor supleanți ai comitetului.

10 Prin scrisoarea din 5 aprilie 2004, reclamanta a înaintat, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, o cerere de confirmare, prin care solicita Consiliului să își revizuiască poziția cu privire la divulgarea documentelor solicitate, în special a părților notei ce priveau dezvoltarea durabilă și comerțul. În plus, aceasta a mai solicitat precizări cu privire la instituția depozitară a proceselor-verbale ale reuniunilor comitetului.

11 Prin decizia din 30 aprilie 2004 (denumită în continuare „decizia atacată"), Consiliul a confirmat refuzul său de divulgare a notei, după cum urmează:

„[D]ivulgarea documentului în discuție ar aduce o gravă atingere relațiilor economice internaționale ale UE cu țările terțe menționate de acesta, fiind totodată contrară intereselor comerciale ale UE. Nota Comisiei se referă în principal la eforturile depuse de UE pentru a răspunde necesităților și obiectivelor țărilor în curs de dezvoltare, cu scopul de a accentua sprijinul comun acordat mediului și dezvoltării, îmbunătățind accesul pe piață, folosind în modul cel mai bun cu putință tehnologiile comerciale și încurajând investițiile. Documentul realizează o reevaluare a problemelor importante legate de comerț și de mediu, precum și o examinare aprofundată a nevoilor țărilor aflate în curs de dezvoltare, urmărind să contribuie la buna administrare a intereselor publice în acest context. În acest cadru, documentul amintit conține elemente de analiză și observații sensibile privind orientarea urmărită de UE în vederea consolidării guvernării internaționale și definirii liniei de politică generală a UE, precum și a acțiunilor concrete din cadrul capitolelor

esențiale ale relației cu OMC. Dezvăluirea acestor elemente și observații ar aduce atingere relațiilor dintre UE și țările terțe respective și ar prejudicia în mod grav negocierile aflate în curs, la care iau parte Comunitatea și statele sale membre și, în final, politicii lor economice în ansamblu.

Ținând seama de cele expuse anterior, Consiliul apreciază că accesul la documentul în discuție trebuie să fie refuzat în temeiul articolului 4 alineatul (1) [litera] (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul [nr. 1049/2001]. Nici acordarea accesului parțial în temeiul articolului 4 alineatul (6) [din Regulamentul nr. 1049/2001] nu este posibilă, întrucât excepțiile menționate mai sus se aplică textului documentului în integralitatea sa."

12 Prin decizia atacată, Consiliul confirmă deopotrivă faptul că nu exista un proces-verbal al reuniunilor membrilor supleanți ai comitetului. Acesta indică faptul că, potrivit unei practici curente, în absența unor procese-verbale, progresul înregistrat într-o anume chestiune este reflectat, atunci când acesta survine, direct în notele, în rapoartele sau în documentele similare redactate ulterior reuniunilor în cauză. Consiliul evidențiază totodată că, în speță, nu se găsește în posesia unor astfel de documente privind concluziile reuniunii din 19 decembrie 2003 referitoare la punctul întâi de pe ordinea de zi.

13 La 1 iunie 2004, printr-o scrisoare transmisă Consiliului, Comisia a adus explicații asupra poziției sale cu privire la cererea reclamantei. Comisia a indicat că, în opinia sa, în temeiul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, care urmărește protejarea interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, nota nu trebuia divulgată. Comisia a invocat de asemenea, ca motiv suplimentar de refuz, excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, referitoare la protejarea procesului decizional în cadrul instituțiilor.

Procedura și concluziile părților

14 Prin cerere introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 iunie 2004, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

15 Prin act depus la grefa Tribunalului la 23 noiembrie 2004, Friends of the Earth Ltd., societate de drept privat cu sediul la Londra (Regatul Unit), a solicitat să intervină în sprijinul concluziilor reclamantei.

16 Prin act depus la grefa Tribunalului la 10 decembrie 2004, Comisia a solicitat să intervină în sprijinul concluziilor Consiliului.

17 Prin ordonanța președintelui Camerei a patra a Tribunalului din 14 februarie 2005, a fost admisă cererea de intervenție a Comisiei.

18 Prin ordonanța președintelui Camerei a patra a Tribunalului din 18 martie 2005, cererea de intervenție depusă de Friends of the Earth a fost respinsă.

19 Au fost ascultate pledoariile și răspunsurile furnizate de părți la întrebările adresate de Tribunal cu ocazia ședinței din 8 noiembrie 2006.

20 Reclamanta solicită Tribunalului anularea deciziei atacate.

21 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

22 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Comisie.

În drept

23 Reclamanta invocă trei motive, întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Consiliul nu a motivat în mod suficient refuzul accesului la notă și a evaluat în mod eronat caracterul comunicabil al informațiilor pertinente, în al doilea rând, pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât, respingând posibilitatea divulgării parțiale a notei, Consiliul nu a efectuat o aplicare corectă a principiului proporționalității și, în al treilea rând, pe încălcarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Consiliul nu a respectat dreptul reclamantei de acces la documente, prin

refuzul acordării accesului la procesul-verbal referitor la primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii din 19 decembrie 2003 sau, în absența unui proces-verbal, la informațiile referitoare la conținutul discuțiilor ce au avut loc cu ocazia acestei reuniuni, precum și la notele participanților la reuniunea respectivă.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001

Argumentele părților

24 Reclamanta susține faptul că, pe de o parte, Consiliul nu a motivat suficient refuzul accesului la notă, iar pe de altă parte, a efectuat o evaluare eronată a naturii comunicabile a acesteia.

25 În privința cerinței motivării suficiente, reclamanta arată că, în măsura în care nota privește OMC, în special dezvoltarea durabilă și comerțul, Consiliul a omis să indice în ce mod anume divulgarea unui conținut cu caracter atât de general ar putea, cu adevărat, să aducă efectiv atingere relațiilor internaționale și politicii economice a Comunității.

26 Cu privire la evaluarea pretins eronată a naturii comunicabile a notei, reclamanta amintește jurisprudența Tribunalului referitoare la regulile anterioare ale Consiliului în materia accesului la documente, evidențiind faptul că această jurisprudență rămâne pertinentă în privința deciziilor adoptate în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 și a regulilor interne de procedură care le înlocuiesc. Rezultă, în special din hotărârea Tribunalului din 19 octombrie 1995, Carvel și Guardian Newspapers/Consiliul (T-194/94, Rec., p. II-2765), că orice răspuns dat unei solicitări de informații trebuie să cuprindă o punere în balanță, de la caz la caz, pe de

o parte, a interesului cetățeanului de a obține accesul la documentele respective și, pe de altă parte, a eventualului interes al Consiliului de păstrare a secretului acestor documente. Totodată, orice excepție invocată trebuie interpretată în mod restrictiv, iar refuzul divulgării trebuie să fie motivat corespunzător. Mai mult, Consiliul nu a stabilit existența unui raport între subiectul notei și consecințele negative potențial asociate divulgării sale.

27 Reclamanta deduce din acestea că, întrucât a omis să aprecieze în mod corect interesele aflate în joc când a evaluat cererea de acces la notă și nu a acordat respectul cuvenit dreptului fundamental de acces la documente recunoscut prin articolul 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, Consiliul a acționat în mod eronat.

28 Consiliul arată, în primul rând, că motivarea deciziei sale este cea mai cuprinzătoare posibil fără a divulga conținutul notei. În vederea asigurării celui mai înalt grad de transparență posibil cu privire la obiectivele negocierilor, acesta a transmis reclamantei două documente ale Comisiei ce oferă informații mai ample cu privire la obiectivele în cauză.

29 În această privință, Comisia remarcă faptul că, prin decizia atacată, Consiliul a descris conținutul notei într-un mod adecvat și suficient de detaliat, explicând de ce accesul la acest conținut făcea obiectul unei derogări. În conformitate cu jurisprudența constantă în materie, o astfel de motivare ar fi suficient de clară pentru a permite reclamantei să înțeleagă motivele în temeiul cărora Consiliul nu i-a acordat acces la notă și pentru a permite Tribunalului să exercite controlul de legalitate asupra deciziei atacate.

30 În al doilea rând, Consiliul precizează că nota se referă la modul în care Comunitatea ar trebui să conducă negocierile în cadrul OMC în materie de comerț și de mediu în cadrul rundei Doha. Mai precis, nota conține elemente de analiză și observații sensibile privind orientarea urmărită de către UE în vederea consolidării guvernării

internaționale, inclusiv elemente referitoare la un răspuns față de necesitățile și de obiectivele țărilor aflate în curs de dezvoltare. Aceasta definește deopotrivă linia de politică generală a Comunității și acțiunile concrete privind aspectele esențiale ale raporturilor cu OMC. Consiliul a precizat, în cadrul ședinței de judecată, că este vorba despre o notă de informare referitoare la stadiul avansării negocierilor, prezentând, pe de o parte, pozițiile adoptate de țările terțe și, pe de altă parte, variantele deschise Comunității.

31 Divulgarea notei ar aduce atingere relațiilor dintre Comunitate și țările terțe menționate în aceasta și ar prejudicia în mod grav pozițiile Comunității și ale statelor sale membre în cadrul negocierilor purtate sub egida OMC și, prin urmare, politica lor economică în ansamblu.

32 Consiliul accentuează contextul delicat în care se situează aceste negocieri, opozițiile întâmpinate și dificultățile în calea ajungerii la un acord, demonstrate de eșecul negocierilor din cadrul conferinței ministeriale a OMC de la Cancun, în septembrie 2003. În acest context, divulgarea notei, care descrie diferitele variante pentru care poate opta Comunitatea, propunând o abordare pe care aceasta ar trebui să o adopte cu ocazia acestor negocieri, și care evaluează pozițiile celorlalte părți la negocieri, ar aduce o gravă atingere marjei de negociere de care au nevoie instituțiile Comunității pentru buna finalizare a complexelor negocieri în cadrul OMC. În acest sens, reclamanta a recunoscut ea însăși că o tactică de negociere, prin natura sa, nu ar trebui făcută publică.

33 Consiliul conchide astfel că accesul la notă trebuia respins în temeiul prevederilor articolului 4 alineatul (1) litera (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, în vederea protejării interesului public în privința relațiilor internaționale, ca și a politicii financiare, monetare sau economice a Comunității.

34 În final, Consiliul, susținut de Comisie, afirmă că, în speță, nu se punea problema punerii în balanță a necesității de păstrare a confidențialității notei, pe de o parte, și a interesului reclamantei de a obține accesul la notă, pe de altă parte. Chiar în condițiile în care alineatele (2)-(4) ale articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 implică o punere în balanță, potrivit jurisprudenței în materie, nu aceeași este situația în cazul alineatului (1) al acestui articol. Nu se poate presupune că în acest caz este vorba despre o simplă omisiune a legiuitorului. Mai degrabă este vorba despre o alegere deliberată, justificată de importanța intereselor a căror protecție se impune. Această ipoteză este confirmată prin introducerea, la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, a excepției referitoare la protecția vieții private și a integrității persoanei, în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

35 Pe de altă parte, potrivit Consiliului, chiar presupunând că toate excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, aceasta nu înseamnă totuși ca excepțiile amintite să fie interpretate ca fiind lipsite de efect util. În măsura în care condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 ar fi îndeplinite, Consiliul ar fi obligat să aplice această dispoziție și să refuze accesul la notă.

Aprecierea Tribunalului

36 Cu privire la pretinsa insuficiență a motivării deciziei atacate, trebuie să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația unei instituții de a-și motiva decizia prin care respinge acordarea accesului la un document are ca scop, pe de o parte, să acorde celui interesat o indicație suficientă pentru a afla dacă decizia este bine fundamentată sau este, eventual, afectată de un viciu ce permite contestarea validității sale și, pe de altă parte, să permită instanței comunitare să exercite controlul de legalitate asupra deciziei. Amploarea acestei obligații depinde

de natura actului respectiv și de contextul adoptării sale (a se vedea hotărârea Tribunalului din 17 martie 2005, Scippacercola/Comisia T-187/03, Rec., p. II-1029, punctul 66 și jurisprudența citată).

37 În speță, în decizia atacată, Consiliul a prezentat în mod detaliat motivele refuzului său, furnizând elemente care permit înțelegerea obiectului notei și a motivelor pentru care divulgarea sa ar putea aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, ca și politica financiară, monetară sau economică a Comunității. Astfel cum a fost în mod corect arătat de către Consiliu, nu este posibilă furnizarea tuturor informațiilor care să justifice caracterul necomunicabil al notei fără a dezvălui conținutul acesteia și fără a priva, prin urmare, excepția de scopul său esențial. Reiese din cele de mai sus că argumentul invocat de reclamantă conform căruia Consiliul nu ar fi motivat în mod suficient refuzul său nu poate fi reținut, motivarea deciziei atacate fiind suficient de clară pentru a permite reclamantei să înțeleagă rațiunile în baza cărora Consiliul nu i-a acordat accesul la notă, să conteste în mod eficace acest refuz în fața Tribunalului și să permită acestuia din urmă să exercite controlul de legalitate asupra deciziei atacate.

38 Cu privire la evaluarea caracterului comunicabil al notei și la refuzul de acces la aceasta în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, trebuie să se constate că dispozițiile din Regulamentul nr. 1049/2001 reiau, în esență, conținutul legislației anterioare referitoare la sfera excepțiilor de la dreptul de acces la documente.

39 În conformitate cu jurisprudența referitoare la această legislație, accesul public la documentele instituțiilor constituie principiul, iar refuzul accesului excepția de la acest principiu. Ca urmare, cazurile de respingere a cererilor de acces trebuie să fie interpretate și aplicate în mod restrictiv, pentru a nu se aduce atingere aplicării principiului. Mai mult, o instituție este obligată să examineze, pentru fiecare document la care se solicită accesul, dacă, ținând seama de informațiile de care

dispune instituția respectivă, divulgarea documentului este în mod real susceptibilă să aducă atingere vreunuia dintre aspectele interesului public protejat prin excepțiile ce permit refuzul accesului. Pentru ca aceste excepții să fie aplicabile, riscul de a aduce o atingere interesului public trebuie să fie așadar suficient de previzibil, iar nu pur ipotetic (a se vedea hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2002, Kuijer/Consiliul, T-211/00, Rec., p. II-485, punctele 55 și 56 și jurisprudența citată).

40 Reiese deopotrivă din jurisprudență că instituțiile dispun de o mare putere de apreciere când examinează dacă accesul la un document poate aduce atingere interesului public și că, prin urmare, controlul exercitat de către Tribunal asupra legalității deciziilor instituțiilor prin care se refuză accesul la documente în temeiul excepțiilor obligatorii referitoare la interesul public trebuie să se limiteze la verificarea respectării regulilor de procedură și de motivare, a exactității materiale a faptelor, precum și la absența unei erori vădite în aprecierea faptelor sau a unui abuz de putere (a se vedea în acest sens hotărârea Tribunalului din 19 iulie 1999, Hautala/Consiliul, T-14/98, Rec., p. II-2489, punctele 71 și 72, și hotărârea Tribunalului Kuijer/Consiliul, citată la punctul 39 de mai sus, punctul 53).

41 Cu privire la eroarea vădită în aprecierea faptelor, invocată în esență de către reclamantă, trebuie să se constate că refuzul accesului la notă de către Consiliu avea ca scop evitarea riscului de perturbare a negocierilor ce se desfășurau la acel moment într-un context delicat, caracterizat prin opoziții atât ale statelor în curs de dezvoltare, cât și ale statelor dezvoltate, ca și prin dificultăți întâmpinate în ajungerea la un acord, fapt demonstrat prin eșecul negocierilor cu ocazia conferinței ministeriale a OMC de la Cancun, în septembrie 2003. Astfel, apreciind că divulgarea acestei note ar fi putut aduce atingere relațiilor cu țările terțe menționate în aceasta, precum și marjei de negociere de care dispun Comunitatea și statele sale membre, necesară finalizării negocierilor, Consiliul nu a comis o eroare vădită de apreciere și a putut considera că prin comunicarea notei s-ar da naștere unui risc de prejudiciere a interesului public în privința relațiilor internaționale și a politicii financiare, monetare sau economice a Comunității, risc ce era suficient de previzibil, iar nu pur ipotetic.

42 Din cele prezentate mai sus reiese că, pe de o parte, Consiliul a motivat în mod suficient refuzul accesului la notă și, pe de altă parte, nu a ignorat condițiile de aplicare a excepțiilor la accesul publicului la documentele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

43 Aceste concluzii nu pot fi infirmate prin argumentele invocate de către reclamantă cu privire la necesitatea unei puneri în balanță a interesului său de a avea acces la notă și a celui al Consiliului de a nu o comunica.

44 Excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 sunt redactate în termeni imperativi și, ca atare, instituțiile sunt obligate să refuze accesul la documentele care fac obiectul acestor excepții obligatorii atunci când se face dovada existenței circumstanțelor avute în vedere de aceste excepții (a se vedea, prin analogie, hotărârea Tribunalului din 5 martie 1997, WWF UK/Comisia, T-105/95, Rec., p. II-313, punctul 58). Acestea se deosebesc așadar de excepțiile privind interesul instituțiilor de păstrare a secretului deliberărilor lor, prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, pentru aplicarea cărora instituțiile dispun de o putere de apreciere ce le permite să pună în balanță, pe de o parte, interesul lor de păstrare a secretului deliberărilor proprii și, pe de altă parte, interesul cetățeanului de a obține acces la documente (a se vedea, prin analogie, hotărârea Carvel și Guardian Newspapers/Consiliul, citată la punctul 26 de mai sus, punctele 64 și 65).

45 Excepțiile aplicabile în cauză fiind prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, Consiliul nu era obligat, în speță, să pună în balanță protejarea interesului public și interesul reclamantei de a avea acces la notă.

46 Având în vedere cele de mai sus, primul motiv trebuie respins.

Cu privire la cel de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001

Argumentele părților

47 Reclamanta susține că, în esență, Consiliul nu a efectuat o aplicare corectă a principiului proporționalității atunci când a evaluat posibilitatea unei divulgări parțiale a notei.

48 Consiliul pretinde că a examinat posibilitatea unei divulgări parțiale a notei, conform articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 și jurisprudenței existente în materie, consultând totodată asupra acestui aspect și Comisia, în calitate de autor al notei. Ca urmare a acestei examinări, Consiliul a conchis că excepțiile avute în vedere la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 se aplicau notei în integralitatea sa și că, în consecință, nu putea fi acordat un acces parțial la notă. În plus, ar fi fost dificil pentru Consiliu să facă mai multe precizări fără a dezvălui conținutul notei.

49 În cursul ședinței de judecată, Consiliul a precizat că era vorba despre un document compact, conceput pentru informarea experților în materie asupra unor puncte specifice referitoare la negocierile în curs și care nu conținea aspecte generale care ar fi putut fi izolate și dezvăluite. Astfel, atât elementele de analiză, cât și observațiile cuprinse în notă ar fi fost de o natură sensibilă.

Aprecierea Tribunalului

50 Din chiar formularea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 rezultă că o instituție este obligată să examineze dacă poate fi acordat un acces parțial la documentele avute în vedere într-o cerere de acces, limitând un eventual refuz doar la datele care fac obiectul excepțiilor amintite. Instituția trebuie să acorde un asemenea acces parțial dacă scopul urmărit de către instituție, atunci când respinge cererea de acces la document, poate fi îndeplinit în cazul în care aceasta se limitează la ștergerea pasajelor ce ar putea să aducă atingere interesului public protejat (a se vedea în acest sens hotărârea Curții din 6 decembrie 2001, Consiliul/ Hautala, C-353/99 P, Rec., p. I-9565, punctul 29).

51 În speță, din decizia atacată reiese, fiind totodată confirmat în cadrul ședinței, că posibilitatea unei divulgări parțiale a notei a fost examinată de către Consiliu, aspect cu privire la care a consultat și Comisia, în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001. Ca urmare a acestei examinări, Consiliul a concluzionat că o asemenea divulgare parțială, în sensul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, nu era posibilă, întrucât excepțiile avute în vedere la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 se aplicau notei în integralitatea sa. Această apreciere a fost deopotrivă formulată de către Comisie, autor al notei, în corespondența adresată Consiliului, în special în scrisoarea sa din 1 iunie 2004.

52 Consiliul a justificat refuzul de acordare a accesului parțial la notă prin împrejurarea că nota era în întregime alcătuită din elemente de analiză și din observații asupra pozițiilor diferiților parteneri ai Comunității în negocierile desfășurate în cadrul OMC și asupra opțiunilor de negociere deschise negociatorilor comunitari, a căror dezvăluire ar fi prejudiciat grav desfășurarea negocierilor aflate în curs. Acesta a precizat totodată că nota fusese concepută pentru informarea experților, cum ar fi membrii comitetului.

53 Ca atare, din decizia atacată reiese că, ținând seama că primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii comitetului urmărea analizarea stadiului negocierilor din cadrul OMC și că nota fusese distribuită tocmai în acest scop în prealabil membrilor comitetului, conținutul integral al notei trebuia să fie considerat ca având o natură sensibilă și, astfel, ținea în întregul său de interesul public, în ceea ce privește relațiile internaționale și politica economică a Comunității, protejat de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia și a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

54 Reiese că, prin respingerea acordării accesului parțial la notă al reclamantei, Consiliul nu a aplicat în mod incorect articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001.

55 Având în vedere cele de mai sus, al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la cel de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1049/2001

56 Acest motiv cuprinde trei aspecte. Primul aspect este întemeiat pe refuzul Consiliului de acordare a accesului la procesul-verbal referitor la primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii din 19 decembrie 2003, pe motivul inexistenței unui asemenea proces-verbal. Al doilea aspect se întemeiază pe refuzul Consiliului de a pune la dispoziția reclamantei, în absența procesului-verbal, informațiile referitoare la conținutul discuțiilor privind primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii din 19 decembrie 2003 într-o formă susceptibilă de a fi comunicată. Cel de al treilea aspect se referă la refuzul Consiliului de acordare a accesului la notele participanților la această reuniune.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe refuzul Consiliului de acordare a accesului la procesul-verbal referitor la primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii din 19 decembrie 2003, pe motivul inexistenței unui asemenea proces-verbal

— Argumentele părților

57 Reclamanta consideră că Regulamentul nr. 1049/2001 este aplicabil documentelor întocmite și păstrate de către comitet. În temeiul articolului 21 din regulamentul de procedură, trebuiau să existe procese-verbale ale întrunirilor acestui comitet, fie în formatul ce reunește membrii supleanți, fie în cel care îi cuprinde pe membrii titulari, având în vedere statutul său de comitet pregătitor al Consiliului.

58 Absența redactării unui proces-verbal al unei reuniuni a comitetului ar fi contrară principiului transparenței, evocat în preambulul Regulamentului nr. 1049/2001, ca și în articolul 19 din regulamentul de procedură, precum și principiului bunei administrări. Dreptul de acces la documente, astfel cum este garantat prin articolul 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, ar fi pe deplin golit de sens în cazul în care instituțiile nu înregistrează informațiile într-o formă care să permită comunicarea lor către public. Instituțiile ar fi ținute să înregistreze informațiile, în special atunci când acestea constau în deliberări ale unuia dintre comitete, a cărui existență are ca scop informarea Consiliului și a Comisiei în procesul decizional.

59 Consiliul a replicat că nu a fost redactat niciun proces-verbal al reuniunii și că nu există o regulă care să impună elaborarea unui asemenea document. Dat fiind numărul de întruniri organizate la nivelul Consiliului, o astfel de obligație ar atrage în mod vădit consecințe inacceptabile, nefiind posibilă respectarea sa.

60 Consiliul amintește jurisprudența în conformitate cu care inexistența unui document la care se solicită accesul este prezumată atunci când instituția respectivă afirmă acest lucru, iar această prezumție simplă poate fi contracarată prin orice mijloace pe baza unor indicii pertinente și concordante. Or, în speță, îndoielile exprimate de către reclamantă cu privire la inexistența unui proces-verbal al reuniunii din 19 decembrie 2003 s-ar întemeia pe o interpretare greșită a regulamentului de procedură.

— Aprecierea Tribunalului

61 Ar fi contrar cerinței de transparență pe care se fundamentează Regulamentul nr. 1049/2001 ca instituțiile să se prevaleze de inexistența unui document pentru a se sustrage aplicării acestui regulament. Exercitarea efectivă a dreptului de acces la documente presupune ca instituțiile în cauză să elaboreze și să păstreze, în măsura posibilului și într-un mod nearbitrar și previzibil, documentația referitoare la activitățile desfășurate.

62 Din titlul primului punct de pe ordinea de zi a reuniunii din 19 decembrie 2003 reiese, fapt confirmat și în cadrul ședinței, că acest punct urmărea să informeze membrii comitetului cu privire la stadiul negocierilor desfășurate în cadrul OMC. Caracterul pur informativ al acestui punct al reuniunii, precum și faptul că acesta nu necesită nicio măsură specială de punere în aplicare explică motivul pentru care nu a fost considerată necesară redactarea unui proces-verbal, ca și faptul că acest punct nu a stat la baza elaborării unui document de sinteză sau a vreunui alt act ulterior al comitetului.

63 În aceste condiții, nu se va putea considera nici că, prin neredactarea procesului-verbal referitor la acest punct al reuniunii, Consiliul a acționat în mod arbitrar sau imprevizibil. Ca urmare, nu se poate trage concluzia că, invocând inexistența unui

asemenea proces-verbal, Consiliul a încălcat dreptul reclamantei de acces la documente, astfel cum este acesta prevăzut de Regulamentul nr. 1049/2001.

64 Prin urmare, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la cel de al doilea aspect, întemeiat pe refuzul Consiliului, în absența procesului-verbal, de a pune la dispoziția reclamantei informații referitoare la cuprinsul discuțiilor referitoare la primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii din 19 decembrie 2003

— Argumentele părților

65 Reclamanta evidențiază faptul că, deși potrivit Consiliului nu există un proces-verbal al reuniunii din 19 decembrie 2003, în sensul arătat de Comisie în scrisoarea sa din 1 iunie 2004, Consiliul ar fi fost obligat să îi acorde un acces la informație cu privire la conținutul discuțiilor care au avut loc cu prilejul reuniunii.

66 Reclamanta susține în primul rând că informația privind conținutul discuțiilor din cadrul reuniunii ar fi trebuit înregistrată într-un format susceptibil de a fi difuzat pentru a da un conținut dreptului de acces la documente, care trebuie interpretat ca fiind un drept la informare, în lumina principiului transparenței și a hotărârii Consiliul/Hautala, citată la punctul 50 de mai sus, prin care Curtea a respins în mod expres argumentul Consiliului potrivit căruia acest drept nu are în vedere decât accesul la documente, iar nu accesul la elemente de informație cuprinse de acestea.

67 Dreptul de acces la documente, în sensul de drept de acces la informație, își găsește cu atât mai mult aplicarea în domeniul protecției mediului, în temeiul Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, la care Comunitatea este semnatară. Propunerea de regulament privind aplicarea convenției instituțiilor comunitare, care, după cum s-a precizat în cursul ședinței, a devenit ulterior Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126), face trimitere la Regulamentul nr. 1049/2001 în privința accesului la informațiile privind mediul, definite ca „orice informație în scris, pe suport video, audio, electronic sau în orice altă formă". Este prin urmare evident că Regulamentul nr. 1049/2001se aplică în general informațiilor, iar nu numai documentelor.

68 Reclamanta pretinde în al doilea rând că, pentru a acorda deplin efect dreptului de acces la informație garantat de dreptul comunitar, informația la care o persoană are un drept de acces ar trebui pusă la dispoziția sa într-un format adecvat și, chiar dacă documentul în care este cuprinsă informația nu poate fi furnizat, aceasta trebuie redactată, extrasă, rezumată ori parafrazată pornind de la acest document original.

69 Consiliul susține, în primul rând, inexistența unei obligații de consemnare a unor informații, cum ar fi conținutul discuțiilor reuniunilor comitetului, în scopul transmiterii lor. În realitate, interpretarea acordată de reclamantă dreptului de acces la documente ca fiind un drept la informație rezultă din lectura greșită a Regulamentului nr. 1049/2001 și a jurisprudenței.

70 Astfel, din prevederile Regulamentului nr. 1049/2001, în special din titlul său, din articolul 2 alineatul (3), din articolul 3, din articolul 10 alineatul (3), precum și din

articolele 11 și 14 reiese că acest regulament se aplică documentelor existente, și anume unor documente redactate sau primite de către o instituție și aflate în posesia acesteia.

71 Tot astfel, hotărârea Consiliul/Hautala, citată la punctul 50 de mai sus, nu răspunde decât întrebării dacă trebuie să se acorde un acces parțial la un document deja existent. Jurisprudența nu conține elemente care să indice faptul că instituțiile sunt obligate să elaboreze un proces-verbal pentru fiecare reuniune organizată.

72 Această concluzie nu poate fi infirmată prin aplicarea principiului accesului la informație în domeniul mediului invocată de către reclamantă în temeiul Convenției de la Aarhus, întrucât, la data adoptării deciziei atacate, nici aceasta și nici regulamentul privind aplicarea sa nu erau în vigoare. Mai mult, noțiunea de informație privind mediul definită prin acestea nu cuprinde dezbaterile din cadrul comitetului, având în vedere caracterul oral al acestora, iar niciunul dintre aceste două acte juridice nu impune comitetului obligația de a întocmi procese-verbale ale reuniunilor proprii.

73 Pe de altă parte, din deciziile Ombudsmanului ar rezulta că o instituție nu poate fi obligată să prezinte documente în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 în condițiile în care nu există niciun document la care se poate acorda accesul.

74 Consiliul susține, în al doilea rând, faptul că procesele-verbale nu constituie, în pofida celor arătate de reclamantă, documente prin care se rezumă alte documente, ci mai degrabă documente care rezumă o dezbatere orală. Ca urmare, reclamanta greșește afirmând că mijloacele necesare redactării unui proces-verbal sunt ușor accesibile Consiliului.

— Aprecierea Tribunalului

75 Trebuie să se amintească, în primul rând, domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1049/2001, care, conform articolului 2 alineatul (3), se aplică numai „documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia".

76 În al doilea rând, din jurisprudență reiese că trebuie să se facă distincție între noțiunea de document și cea de informație. Dreptul de acces public la un document al instituțiilor nu are în vedere decât documente, iar nu și informații, interpretate în sens general, și nu implică obligația instituțiilor de a răspunde oricărei solicitări de informații provenite din partea unui particular (a se vedea, prin analogie, ordonanța Tribunalului din 27 octombrie 1999, Meyer/Comisia, T-106/99, Rec., p. II-3273, punctele 35 și 36). Într-adevăr, din cuprinsul hotărârii Consiliul/Hautala, citată la punctul 50 de mai sus, reiese că Decizia 93/731/CE a Consiliului din 20 decembrie 1993 privind accesul public la documentele Consiliului (JO L 340, p. 43), anterioară Regulamentului nr. 1049/2001, nu avea în vedere numai documentele deținute de instituții ca atare, ci și elementele de informație conținute în aceste documente (punctul 23 din hotărâre). Cu toate acestea, accesul la elementele de informație, în sensul acestei hotărâri, nu poate fi asigurat decât atunci când elementele amintite sunt cuprinse în documente, ceea ce presupune existența acestora din urmă.

77 În speță, în absența unui proces-verbal sau a altor documente privind primul punct de pe ordinea de zi a reuniunii comitetului din 19 decembrie 2003, Consiliul nu avea obligația de a pune la dispoziția reclamantei informații referitoare la conținutul acestui punct al reuniunii.

78 Reiese din acestea că, prin refuzul de a pune la dispoziția reclamantei informații referitoare la conținutul discuțiilor privind primul punct de pe ordinea de zi a

reuniunii comitetului din 19 decembrie 2003, în condițiile în care acestea nu existau sub forma unui document susceptibil de a fi difuzat, Consiliul nu a încălcat dreptul acesteia de acces la documente, astfel cum este recunoscut prin Regulamentul nr. 1049/2001.

79 Această constatare nu poate fi infirmată prin argumentele invocate de reclamantă referitoare la Convenția de la Aarhus sau la propunerea de regulament privind aplicarea acesteia, dat fiind că, astfel cum în mod temeinic evidențiază Consiliul, la data adoptării deciziei atacate, nici Convenția de la Aarhus și nici regulamentul de aplicare a acesteia nu erau în vigoare.

80 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la cel de al treilea aspect, întemeiat pe refuzul Consiliului de a acorda acces la notele participanților la reuniunea comitetului din 19 decembrie 2003

— Argumentele părților

81 Reclamanta evidențiază în primul rând faptul că notele membrilor comitetului și ale Comisiei referitoare la discuțiile din cadrul comitetului nu sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1049/2001 și trebuie prin urmare să fie accesibile publicului, cu excepția cazului în care devine aplicabilă excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, privitoare la deliberările interne.

82 Reclamanta susține, în al doilea rând, că solicitarea de informații înaintată de ea era suficient de cuprinzătoare pentru a include notele referitoare la discuțiile din cadrul comitetului și că interpretarea restrictivă acordată noțiunii de „proces-verbal" de

către Comisie nu este deloc justificată. Ca urmare, notele membrilor comitetului și ale Comisiei trebuie să fie divulgate, excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât este o excepție de la o obligație generală, trebuind să facă obiectul unei interpretări stricte. Pe de altă parte, Tribunalul ar fi respins deja argumentul conform căruia divulgarea deliberărilor interne ale comitetelor ar afecta în mod necesar buna lor desfășurare și eficacitatea acestora.

83 Consiliul afirmă că nu are cunoștință dacă delegațiile naționale sau Comisia au întocmit note interne și sub ce formă. Aceste note, fiind destinate exclusiv uzului intern al statului membru în cauză ori celui al Comisiei, nu ar fi fost comunicate Consiliului. În consecință, neaflându-se în posesia Consiliului, aceste note nu intră sub incidența prevederilor articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001.

84 Pe de altă parte, Consiliul apreciază că reclamanta, prin memoriul în replică, și-a modificat în mod considerabil argumentația cu privire la motivul referitor la cererea sa de acces la procesul-verbal al reuniunii din 19 decembrie 2003, invocând încălcarea de către Consiliu a Regulamentului nr. 1049/2001 prin neacordarea accesului la notele interne ale Comisiei și ale delegațiilor statelor membre. Cu privire la acest aspect, Consiliul evidențiază faptul că, potrivit jurisprudenței, decizia emisă ca urmare a cererii de confirmare stabilește obiectul procedurii jurisdicționale. Or, din cererea de confirmare reiese că reclamanta nu a solicitat Consiliului acordarea accesului la aceste note interne ale Comisiei și ale delegațiilor statelor membre. Întrucât prin decizia atacată nu a respins accesul la aceste documente, Consiliul nu este obligat să se pronunțe cu privire la argumentele invocate de reclamantă referitoare la acest punct.

— Aprecierea Tribunalului

85 Trebuie să se constate că accesul la notele participanților la reuniunea din 19 decembrie 2003 nu a fost solicitat Consiliului de către reclamantă prin cele două

scrisori în baza cărora s-a emis decizia atacată. Prin urmare, decizia atacată nu privește accesul la notele participanților la reuniunea din 19 decembrie 2003. Dat fiind faptul că, pe de o parte, atunci când este sesizată cu o acțiune în anularea unei decizii a Consiliului prin care se refuză accesul la anumite documente, instanța comunitară exercită, conform articolului 230 CE, un control al legalității numai cu privire la această decizie, iar, pe de altă parte, că decizia atacată nu fusese emisă ca răspuns la o cerere de acces la notele interne ale Comisiei și ale delegațiilor statelor membre, argumentele reclamantei referitoare la accesul la aceste note nu vor putea prin urmare să fie luate în considerare.

86 În orice caz, chiar în condițiile în care ar trebui să se aprecieze că cererea reclamantei trebuia interpretată ca incluzând de asemenea accesul la notele interne ale Comisiei și ale delegațiilor statelor membre, acestea, nefiind nici deținute și nici primite de Consiliu, nu pot fi comunicate de către acesta în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001.

87 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins, precum și motivul în integralitatea sa.

88 Reiese din ansamblul celor expuse mai sus că acțiunea trebuie să fie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

89 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu, conform concluziilor acestuia din urmă.

90 Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu.

3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 aprilie 2007.

Grefier Președinte

E. Coulon H. Legal